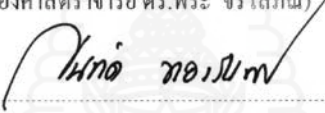

หัวข้อคุษณินพณธ์ แนวทางการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรม
สร้างสรรค์
ชื่อและนามสกุล นายสรรพพัชญ์ เจียรนานนท์
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์
2. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.ศิริวรรณ อนันต์โท
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม

คุษณินพณธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2561

คณะกรรมการสอบคุษณินพณธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิรโสภณ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.ศิริวรรณ อนันต์โท)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง)

.....ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา รุ่งโรจน์วิชย์)

ชื่อคุณิพนธ์ แนวทางการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ผู้วิจัย นายสรรพพัญ์ เจียรนายนนท์ รหัสนักศึกษา 4551500160 **ปริญญา** ปรัชญาคุณวุฒิปันจติ (นิเทศศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์ (2) รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.ศิริวรรณ อนันต์โท
(3) รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม **ปีการศึกษา** 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) นโยบายและมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 2) กลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3) ปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และ 4) แนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงอนาคตโดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโทรทัศน์หรืออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยมีประสบการณ์ระหว่าง 3-5 ปี ประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ผลิตและผู้ส่งออกละครโทรทัศน์ไทย และกลุ่มนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์และด้านเศรษฐศาสตร์ โดยการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจงรวมจำนวน 20 คน เครื่องมือ การวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่ามัธยฐาน รฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องและมีความเป็นไปได้ในประเด็นที่รัฐบาลควรกำหนดการผลิตละครโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยมีมาตรการ คือ การส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือการจัดตั้งหน่วยงานสถาบันการวิจัยพัฒนาและอบรมเฉพาะด้าน การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขอรับการสนับสนุนการจูงใจในรูปแบบต่างๆ การส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ การรวมกลุ่มกันเพื่อส่งเสริมให้มีการผลิตละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพและมีความหลากหลาย 2) ด้านกลยุทธ์ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องและมีความเป็นไปได้ในประเด็นการนำเสนอโครงเรื่องที่แปลกใหม่ การพัฒนานักเขียนบทละคร การสนับสนุนเงินทุน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการผลิต การแสดง การสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม การวางกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกัน การสร้างภาพลักษณ์ประเทศผ่านละครโทรทัศน์ การปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับอายุของผู้ชม 3) ด้านปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องและมีความเป็นไปได้ในประเด็น การมีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ที่ชัดเจน การคัดเลือกละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย การกำหนดพื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายเพื่อกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับข้อกำหนด วัฒนธรรม ศาสนา และค่านิยมในสังคมของแต่ละประเทศ 4) ด้านแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องและมีความเป็นไปได้ในประเด็น การพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ การส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทยที่มีคุณภาพ การส่งเสริมการจัดจำหน่ายและเผยแพร่ในทุกระดับ การปกป้องและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมความร่วมมือในการลงทุนระหว่างประเทศ การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นศูนย์กลางของเอเชียและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาละครโทรทัศน์ไทย

คำสำคัญ การพัฒนา ละครโทรทัศน์ไทย อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Dissertation title: Guideline to Develop Thai Television Drama Production into Creative Industry

Researcher: Mr. Sanpach Jiarananon; **ID:** 4551500160;

Degree: Doctor of Philosophy (Communication Arts);

Dissertation advisors: (1) Dr. Santat Thongrin, Assistant Professor;

(2) Police Lieutenant Colonel Dr. Siriwan Anantho, Associate Professor;

(3) Dr. Pana Thongmeearkom, Associate Professor; **Academic year:** 2017

Abstract

The objectives of this research were to study 1) policies and support measures to develop the Thai television drama production industry as a creative industry; 2) creative strategies for developing Thai television drama production as a creative industry; 3) support factors for developing Thai television drama production as a creative industry; and 4) creative industry model approaches for developing Thai television drama production.

This is a forecasting research using the Delphi technique. The experts questioned were stakeholders in the television industry or creative industry with 3-5 years' work experience, consisting of a total of 20 experts from 4 groups: government sector, entrepreneurs at the policymaking level, producers and exporters of Thai television dramas, and academics in the fields of communication arts and economy. They were chosen through purposive sampling. Data were collected using questionnaires and analyzed using median, mode, and interquartile range.

The results showed that 1) For policy questions, the experts were in agreement and considered it feasible that the government should include television drama production in the creative economy structure. The measures to implement this should be to develop the skills, knowledge and capabilities of television drama producers in conjunction with academic institutions or by establishing a specialized research, development and training institute for that purpose. Entrepreneurs should be supported in the form of incentives, and their ability to compete in both the domestic and international markets should be promoted. Collaboration should be encouraged in order to increase the quality and diversity of the production. 2) As for strategies, experts were in agreement about the feasibility of introducing innovative plots; developing script writers; providing funding; exchanging knowledge about production, acting, communication, language and culture; jointly planning marketing strategies; undertaking image building for the nation through television dramas; and adjusting presentation formats to better match different age groups of viewers. 3) As for the supporting factors, experts were in agreement about the feasibility of several items: having a clear strategic plan to develop the television drama production industry, selecting programs with content that promotes Thai culture, and setting target markets in order to choose appropriate content that is compatible with the culture, religions and social values of each market. 4) On the question of developing Thai television drama production as a creative industry, the experts had similar views about these possibilities: developing the professionalism of personnel, developing and promoting quality markets for Thai television dramas, supporting sales and distribution at every level, protecting intellectual property rights, supporting cooperation in international investments, developing the management of related government agencies, developing infrastructure so Thailand can be a center in Asia, and supporting research to develop Thai television drama production.

Keywords: Development, Thai television dramas, Creative industry

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาคุษฎีนิพนธ์ ที่ได้กรุณาตอบรับ ให้คำแนะนำและติดตามดูแลการทำคุษฎีนิพนธ์นี้เป็นอย่างดี จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พิระ จิรโสภณ กรุณาให้เกียรติเป็นประธานการสอบรองศาสตราจารย์ ดร. พนา ทองมีอาคม รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.ศิริวรรณ อนันต์โท และอาจารย์ ดร. งามอาจ สิงห์ลำพอง ที่กรุณาให้เกียรติเป็นกรรมการในการสอบ

ขอขอบพระคุณ ได้แก่ รศ.ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค ศศ.ดร.ชมพูนุช ปัญญาไพโรจน์ และ ศศ.ดร.ชรรณธร ปัญญาโสภณ กรรมการตรวจสอบเครื่องมือ ที่ได้แสดงความคิดเห็นต่างๆที่มีประโยชน์ต่องานคุษฎีนิพนธ์ในครั้งนี้ รวมไปถึง รองศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา กุหากาญจน์ที่ได้แนะนำและช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ได้อย่างราบรื่น

ขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ กระทรวงวัฒนธรรม และภาคเอกชน ผู้บริหาร ผู้กำกับละครโทรทัศน์ นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน ทุกท่าน ที่ช่วยกันให้ข้อมูลเพื่อนพ้องน้องพี่ที่ช่วยเหลือสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ ขอขอบคุณสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่สนับสนุนทุนการศึกษาในการเรียนรู้ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณแม่ ครูบาอาจารย์ ที่ให้คำปรึกษาและกำลังใจในการทำงานวิจัยและการเรียนในระดับปริญญาเอกได้จนสำเร็จการศึกษา

สรพัชญ์ เจียรนานนท์

ตุลาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญญัตินี้	ฅ
สารบัญญัตินี้	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	8
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
คำถามการวิจัย	10
ขอบเขตการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	14
แนวคิดเรื่องอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry)	14
รายการละครโทรทัศน์ไทย	30
โครงสร้างอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย	34
แนวคิดเรื่องนโยบายและมาตรการ	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ผู้เชี่ยวชาญ	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	73
เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล	74

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นนโยบายและมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทย กับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	77
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย กับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	84
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย กับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	93
ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ของละครโทรทัศน์ไทย.....	109
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	119
ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) และระดับความคิดเห็น จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน จากแบบสอบถามรอบที่ 2.....	120
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคต จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน จากแบบสอบถามรอบที่ 3.....	146
บทที่ 6 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	182
สรุปผลการวิจัย.....	183
อภิปรายผล.....	203
ข้อเสนอแนะ.....	214
บรรณานุกรม.....	217
ภาคผนวก.....	224
ประวัติผู้วิจัย.....	277

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และวัฒนธรรมของโลก แบ่งตามรายรับและการจ้างงาน ปี พ.ศ. 2556.....	20
ตารางที่ 2.2 ขอบเขตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์แยกประเภทตามกลุ่ม.....	23
ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่มีผลต่อความคลาดเคลื่อน.....	69
ตารางที่ 3.2 การพิจารณาความสอดคล้องของแนวโน้มในแต่ละข้อความของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	75
ตารางที่ 5.1 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คนในประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	121
ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คนในประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	129
ตารางที่ 5.3 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คนในประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	135
ตารางที่ 5.4 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คนในประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	139
ตารางที่ 5.5 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คนในประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย.....	143
ตารางที่ 5.6 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	147

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5.7	ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็น นโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์....	158
ตารางที่ 5.8	ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรม สร้างสรรค์.....	160
ตารางที่ 5.9	ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรม สร้างสรรค์.....	166
ตารางที่ 5.10	ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรม สร้างสรรค์.....	168
ตารางที่ 5.11	ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย กับการเป็นอุตสาหกรรม สร้างสรรค์.....	172
ตารางที่ 5.12	ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย กับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	173
ตารางที่ 5.13	ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	177

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5.14	ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ของละครโทรทัศน์ไทย.....	178
ตารางที่ 5.15	ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ของละครโทรทัศน์ไทย.....	181

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
ภาพที่ 2.1 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้บริโภคต่อการรับชมโทรทัศน์และสื่อ.....	40
ภาพที่ 2.2 กระบวนการนโยบาย.....	43
ภาพที่ 2.3 กระบวนการของนโยบาย.....	44

